

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

ATZINUMS pārbaudes lietā Nr. 2021-23-5F Rīgā

23.07.2021.

Nr. 6-6/38

[Persona A]
[pasta adrese]

*Par personas koda norādīšanu uz korespondences
ieslodzītajai personai*

1. Tiesībsargs saņēma Jūsu iesniegumu (reģistrēts 2021.gada 1.aprīlī ar Nr.451) par iespējamu tiesību uz privāto dzīvi ierobežojumu. Iesniegumā norādāt, ka 2021.gada 26.martā saņēmāt no Kurzemes rajona tiesas priekšsēdētājas vēstuli, uz kuras aploksnēs bija uzrakstīts Jūsu vārds, uzvārds, personas kods un ieslodzījuma vietas nosaukums. Jūsprāt, personas koda norādīšana uz aploksnēs aizskar Jūsu godu un cieņu, identitāti.

Pamatojoties uz minēto iesniegumu, tiesībsargs ierosināja pārbaudes lietu Nr.2021-23-5F, kuras ietvaros Jums lūdza atsūtīt iesniegumā minēto aploksnī vai tās kopiju. Lai vispusīgi izvērtētu Jūsu iesniegumā norādīto jautājumu, tiesībsargs lūdza Kurzemes rajona tiesai sniegt informāciju par Jūsu iesniegumā norādītajiem apsvērumiem, kā arī lūdza Tieslietu ministriju un Ieslodzījuma vietu pārvaldei (turpmāk – Pārvalde) sniegt viedokli.

2. Kurzemes rajona tiesa norādīja, ka 2021.gada 25.martā Jums sagatavoja atbildi uz 2021.gada 9.marta iesniegumu. Lai to Jums nogādātu Liepājas cietumā, sagatavotā atbilde tika ievietota divās slēgtās aploksnēs. Uz pirmās aploksnēs tika norādīts Jūsu vārds, uzvārds un personas kods, lai ieslodzījuma vietā būtu iespējams indentificēt adresātu, kam paredzēts sūtījums. Savukārt uz otras aploksnēs, kurā tika ievietota pirmā aploksnē, tika norādīts – Liepājas cietumam nodošanai un Jūsu vārds un uzvārds.

Saskaņā ar Kurzemes rajona tiesas sniegto informāciju, nogādājot sūtījumus ieslodzījuma vietā, tiek ņemta vērā ieslodzījumu vietas prasība norādīt personas identificējošu informāciju pietiekamā apjomā, lai būtu iespējams indentificēt adresātu, kā arī tiek ievērotas Tieslietu ministrijas 2017.gada 19.jūnija iekšējo noteikumu “Tiesu lietvedības organizēšanas noteikumi” (turpmāk – Tiesu lietvedības noteikumi) 40.punkta prasības. Turklāt darbiniekam, kurš nogādāja atbildi uz Liepājas cietumu, un Liepājas cietuma darbiniekam, kurš saņēma sūtījumu, bija redzama tikai informācija, ka sūtījums ir paredzēts Jums Liepājas cietumā, citi personas dati neesot bijuši redzami.

3. Tieslietu ministrija norāda, ka ieslodzītās personas personas koda norādīšana uz aploksnēs nav noteikta nevienā normatīvajā aktā. Šāda prasība arī neesot kriminālsodu

izpildi reglamentējošos normatīvajos aktos. Tieslietu ministrijas ieskatā, lai identificētu personu, par pietiekamiem datiem uzskatāms ieslodzītā vārds, uzvārds un dzimšanas dati (datums, mēnesis, gads). Tādējādi personas identifikāciju ir iespējams īstenot ar minimāli nepieciešamo datu apjomu.

Vienlaikus Tieslietu ministrija norāda, ka ieslodzījuma vietā var atrasties divas personas ar identisku vārdu, uzvārdu un dzimšanas datumu. Praksē ieslodzījuma vietas administratīvās daļas darbinieks vēršoties pie vēstules sūtītāja ar lūgumu sniegt papildu informāciju, lai varētu identificēt personu. Tieslietu ministrijas ieskatā, šādos gadījumos, ja nepastāv alternatīva personas viennozīmīga identifikācijas iespēja, būtu pieļaujama personas koda norādīšana. Taču visupirms nepieciešams izvērtēt, vai personas koda norādīšana uz korespondences ievērotu likuma "Par fizisko personu datu apstrādi kriminālprocesā un administratīvā pārkāpuma procesā" prasības. Turklāt praksē, kad vēstules sūtītājs atsakās sniegt pieprasīto informāciju, korespondence tiek nosūtīta atpakaļ tās sūtītājam bez izpildes, jo nav iespējams noskaidrot, kurai personai korespondence ir izsniedzama.

Tieslietu ministrija pauž viedokli, ka visticamāk iestādes, kas nosūta korespondenci, rīcībā nebūs informācija par to, ka ieslodzījuma vietā atrodas divas personas ar identisku vārdu, uzvārdu un dzimšanas datumu. Līdz ar to Tieslietu ministrijas ieskatā, konkrētajā gadījumā personas datu apstrāde būtu īstenojama pēc ieslodzījuma vietas papildu pieprasījuma atbilstoši praksei kāda šobrīd tiek īstenota.

4. Pārvaldes ieskatā, lai ievērotu Latvijas Soduzpildes kodeksa (turpmāk – Kodekss) un Apcietinājumā turēšanas kārtības likuma prasības, kā arī lai nodrošinātu datu minimizēšanas principu, uz aplokšnes ieslodzītajai personai jānorāda ieslodzītā pilnu vārdu, uzvārdu, dzimšanas dienu, mēnesi un gadu. Ieslodzītās personas personas koda norādīšana uz aplokšnes nav noteikta nevienā normatīvajā aktā. Turklāt Pārvalde neesot noteikusi prasību valsts un pašvaldības institūcijām, kā arī tiesībsargājošajām iestādēm norādīt ieslodzītās personas personas kodu uz korespondences aplokšnes, sūtot to izsniegšanai ieslodzītajai personai.

Praksē esot gadījumi, kad ieslodzījuma vietā sodu izcieš personas ar vienādu vārdu, uzvārdu, dzimšanas gadu un mēnesi. Šādos gadījumos personas identificēšanai dzimšanas datiem ir izšķiroša nozīme. Ļoti bieži esot gadījumi, kad ieslodzījuma vietā ievietotas vairākas personas ar vienādiem iniciāļiem un dzimšanas gadiem. Norādītajā situācijā ieslodzījuma vietas Administratīvās daļas darbinieks vēršoties pie iniciatīvas vēstules autora ar lūgumu sniegt papildu informāciju, lai varētu identificēt ieslodzīto personu. Gadījumos, kad autors atsakās sniegt pieprasīto informāciju, korespondence tiek nosūtīta atpakaļ adresātam, kurš to ir iesūtījis bez izpildes, jo nevar identificēt ieslodzīto personu, kurai ir izsniedzama korespondence. Tāpat situācijās, kad Pārvaldei rodas šaubas par adresātu, tā sazinās ar korespondences autoru, lai noskaidrotu precīzu ieslodzītā identitāti.

Pārvalde norāda, ka slēgtās vēstules izsniegšanai ieslodzītajiem no valsts un pašvaldību iestādēm, ja tām ir pievienota pavadvēstule un paraksta veidlapa, ieslodzījuma vieta saņem aplokšni uz kuras ir norādīts tikai ieslodzījuma vietas nosaukums un tās adrese. Aploksnē, ko saņem ieslodzījuma vieta esot ielikta individuāli adresēta korespondence (aploksne) ieslodzītajiem, kas ievietotas atsevišķās aploksnēs katram ieslodzītajam, ko ieslodzījuma vietai neesot tiesību atvērt. Ieslodzījuma vietas atbildīgie darbinieki nododot korespondenci (aploksnes) to adresātiem – ieslodzītajiem.

Izvērtējot lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, kā arī pārbaudes lietas materiālus, sniedzu sekojošu atzinumu.

5. No pārbaudes lietas materiāliem izriet, ka uz aplokšnes, kuru saņēma no Kurzemes rajona tiesas, norādīts: "Liepājas cietumam nodošanai", Jūsu vārds, uzvārds, pilns personas

kods un zīmogs par vēstules Nr.545 saņemšanu Liepājas cietumā 2021.gada 26.martā. Iesniegumā norādāt, ka pēc aploksnas saņemšanas kamerā aizkrāsojāt ciet savu personas kodu, ko arī apstiprina Jūsu iesniegtās aploksnas daļa.

Pārbaudes lietas ietvaros nepieciešams noskaidrot, *pirmkārt*, vai ieslodzītās personas personas koda norādīšana uz vēstules aploksnes ir normatīvajos aktos noteikta prasība un, *otrkārt*, vai minētās informācijas atspoguļošana nodrošina personai Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 96.pantā nostiprinātās tiesības uz privāto dzīvi.

6. Pārbaudes lietā nav strīda par to, ka uz Kurzemes rajona tiesas nosūtītās un Jūsu saņemtās vēstules aploksnes bija norādīts Jūsu pilns personas kods.

Kodeksa 42.panta pirmā daļa noteic, ka brīvības atņemšanas iestādēs nosaka stingri reglamentētu iekšējo kārtību, kas citastarp paredz noteikumus, kā pieņemama un izsniedzama korespondence notiesātajiem. Atbilstoši Tiesu lietvedības noteikumu 40.punktam dokumentu, kas adresēts personai, kura atrodas ieslodzījuma vietā, ievieto atsevišķā aploksnē, uz kuras kā adresātu norāda personu, kura atrodas ieslodzījuma vietā. Minēto aploksnē slēgtā veidā ar pavadvēstuli un paraksta veidlapu par nosūtāmā dokumenta saņemšanu ievieto vēl vienā aploksnē, uz kuras kā adresātu norāda ieslodzījuma vietu.

Tātad no normatīvā regulējuma izriet tiesas pienākums norādīt uz vēstules tās adresātu – personu, kura atrodas ieslodzījuma vietā. Taču normatīvais regulējums nesniedz skaidrojumu, vai minētā informācija ietver arī personas koda atspoguļošanu.

Līdz ar to no normatīvā regulējuma neizriet tiesai pienākums uz vēstules aploksnē, kas adresēta ieslodzītajai personai, norādīt viņas personas kodu.

7. Saskaņā ar Satversmes 96.pantu ikvienam ir tiesības uz privātās dzīves, mājokļa un korespondences neaizskaramību. Šīs pamattiesības starptautiskajos cilvēktiesību dokumentos¹ formulētas līdzīgi.

Tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību saturu, tostarp, personas datu aizsardzību atklājusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa (turpmāk – ECT) un Latvijas Republikas Satversmes tiesa (turpmāk – Satversmes tiesa). ECT ir atzinusi, ka informācija par personu un tās datu aizsardzība ietilpst tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību tvērumā.² Satversmes tiesa ir secinājusi, ka tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību aptver dažādus aspektus. Tās ietver indivīda tiesības uz savu privāto telpu, kur tas iespējami minimāli ciestu no valsts vai citu personu iejaukšanās. Tās arī aizsargā indivīda fizisko un garīgo integritāti, godu un cieņu, vārdu un identitāti, personas datus.³ Turklāt zinātniskajā literatūrā norādīts, ka tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību ietver personas tiesības uz jebkādu savu datu aizsardzību.⁴

Atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2016.gada 27.aprīļa regulas (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (turpmāk – Regula) 4.panta 1.punktam personas dati ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu. Identificējama fiziska persona ir tāda, kuru var tieši vai

¹ sk. Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8.pantu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8.pantu, Līguma par Eiropas Savienības darbību 16.panta 1.punktu, ANO Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 17.pantu un ANO Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 12.pantu

² sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas Lielās palātas 2000.gada 16.februāra sprieduma lietā “Amann v. Switzerland” 65.punktu un 2008.gada 4.decembra sprieduma lietā “S. and Marper v. the United Kingdom” 66. un 103.punktu

³ sk. Satversmes tiesas 2016.gada 16.jūnija sprieduma lietā Nr.2015-18-01 10.punktu, Satversmes tiesas 2009.gada 4.jūnija sprieduma lietā Nr.2008-34-0106 11.punktu, Satversmes tiesas 2011.gada 14.marta sprieduma lietā Nr.2010-51-01 13.punktu, Satversmes tiesas 2016.gada 12.maija sprieduma lietā Nr.2015-14-0103 15.1 punktu un Satversmes tiesas 2009.gada 23.aprīļa sprieduma lietā Nr.2008-42-01 9.punktu

⁴ sk. Latvijas Republikas Satversmes komentāri. VIII nodaļa. Cilvēka pamattiesības. Autoru kolektīvs prof. R.Baloža zinātniskā vadībā. – Rīga: Latvijas Vēstnesis, 2011, 239., 245. un 248.lpp.

netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru.

Tāpat personas kods ir personas dati un tā aizsardzība ietverta Satversmes 96.pantā nostiprināto tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību saturā.

8. Jautājums par personas koda norādīšanu uz vēstules aplokšnes ieslodzītajai personai ir saistīts ar ieslodzītās personas rakstveida saziņu ar tiesu.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka ieslodzījuma vietā esošo personu tiesības uz privāto dzīvi nav tādas pašas kā brīvībā esošajām personām. Atrašanās brīvības atņemšanas iestādē un soda izciešanas režīms ir saistīts ar personas tiesību ierobežojumiem.⁵ Apcietināto personu rakstveida saziņa ar citām personām ir īpaši nozīmīga tāpēc, ka ir ierobežota šo personu brīvība. Būtiski ir tas, lai apcietinātā persona varētu gan nosūtīt, gan saņemt vēstules un citus pasta sūtījumus, ievērojot privātumu.⁶ Vienlaikus norādāms, ka Satversmes 96.pantā noteiktās personas tiesības nav absolūtas. Tas nozīmē, ka tiesības uz privātās dzīves, mājokļa un korespondences neaizskaramību var ierobežot, ja ierobežojums ir noteikts ar likumu, tam ir leģitīms mērķis un tas ir samērīgs.⁷

No pārbaudes lietas materiāliem izriet, ka, norādot Jūsu personas kodu uz vēstules aplokšnes, tiesa izpauda minētos personas datus personām, kurām bija piekļuve konkrētajai aplokšnei laikposmā no tās sagatavošanas līdz nodošanai Jums ieslodzījuma vietā. Taču Tieslietu ministrija un Pārvalde pamatoti norāda, ka nevienā normatīvajā aktā nav ietverta prasība norādīt ieslodzītās personas personas kodu uz viņai adresētās vēstules aplokšnes. **Tāpat šāda prasība nav noteikta ar likumu.**

Konkrētajā gadījumā Jūsu personas koda atspoguļošana uz vēstules aplokšnes ir saistīta ar Tiesu lietvedības noteikumu 40.punkta piemērošanu, t.i., tiesas interpretāciju par minētajā punktā ietverto regulējumu. Šādas rīcības nolūks ir sniegt personas identificējošu informāciju pietiekamā apjomā, lai būtu iespējams identificēt adresātu.

Uzskatu, ka personas koda norādīšana uz vēstules aplokšnes ļauj ieslodzījuma vietai nepārprotami identificēt konkrēto personu, kurai vēstule ir nododama. Taču svarīgi pārliecināties par to, vai tiesas īstenotā prakse aizsargā Jums Satversmes 96.pantā noteiktās pamattiesības.

9. Pārvalde un Tieslietu ministrija pauž viedokli, ka, lai identificētu personu, būtu pietiekami uz aplokšnes ieslodzītajai personai norādīt viņas pilnu vārdu, uzvārdu, dzimšanas dienu, mēnesi un gadu.⁸ Pēc būtības praksē nav konstatējama nepieciešamība uz aplokšnes norādīt ieslodzītās personas pilnu personas kodu.

Atbilstoši Fizisko personu reģistra likuma⁹ 6.panta pirmajai un otrajai daļai Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde personai piešķir automātiski ģenerētu individuālu personas kodu, ko veido no vienpadsmit cipariem, nodrošinot personas kodu neatkārtošanos. Šajos ciparos nav iekļauti personas dzimšanas dati. Šāda kārtība Latvijā ir spēkā no 2017.gada 1.jūlija, kad stājās spēkā grozījumi Iedzīvotāju reģistra likumā¹⁰. Līdz ar to arī norādītajā gadījumā

⁵ sk. Satversmes tiesas 2009.gada 2.decembra sprieduma lietā Nr.2009-07-0103 12. un 15.punktu

⁶ sk. Satversmes tiesas 2019.gada 28.jūnija sprieduma lietā Nr.2018-24-01 9.punktu

⁷ sk. Satversmes 116.pantu: "Personas tiesības, kas noteiktas Satversmes deviņdesmit sestajā, deviņdesmit septītajā, deviņdesmit astotajā, simtajā, simt otrajā, simt trešajā, simt sestajā un simt astotajā pantā, var ierobežot likumā paredzētajos gadījumos, lai aizsargātu citu cilvēku tiesības, demokrātisko valsts iekārtu, sabiedrības drošību, labklājību un tikumību. Uz šajā pantā minēto nosacījumu pamata var ierobežot arī reliģiskās pārliecības paušanu."

⁸ sk. Pārvaldes un Tieslietu ministrijas viedokļus pārbaudes lietas materiālos

⁹ Fizisko personu reģistra likums: pieņemts 2017.gada 14.decembrī, stājās spēkā 2021.gada 28.jūnijā

¹⁰ Iedzīvotāju reģistra likums: pieņemts 1998.gada 27.augustā, stājās spēkā 1998.gada 24.septembrī, zaudēja spēku 2021.gada 28.jūnijā

persona koda atspoguļošana nesniegtu ieslodzījuma vietai informāciju par vēstules adresāta dzimšanas datumu, mēnesi un gadu.

No Regulas 5.panta pirmās daļas c) punkta¹¹ izriet, ka jebkurā datu apstrādē, tostarp, personas koda apstrādē, ir piemērojams datu minimizēšanas princips. Tā īstenošanas būtība ir apstrādāt tikai attiecīgā nolūka sasniegšanai nepieciešamos datus, tādējādi samazinot apstrādāto datu apjomu. Turklāt datu pārzinim iegūtos personas datus vajadzētu apstrādāt tikai tik ilgi, kamēr pastāv šādas datu apstrādes tiesiskais pamats. Datu pārziņa pienākums ir izvērtēt, kādus personas datus ir nepieciešams apstrādāt.¹² Arī likuma “Par fizisko personu datu apstrādi kriminālprocesā un administratīvā pārkāpuma procesā” 4.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka personas datus apstrādā, lai tie būtu atbilstoši likumā noteiktajam personas datu apstrādes mērķim un nebūtu pārmērīgi, ņemot vērā to apstrādes nolūku.

Konkrētajā gadījumā tiesa uzskatīja, ka uz aplokšnes nepieciešams norādīt ieslodzītās personas vārdu, uzvārdu un pilnu personas kodu. No tiesas sniegtās informācijas izriet, ka šāda prakse tiek īstenota arī citos gadījumos, kad tiesa veic saraksti ar ieslodzīto personu. Līdz ar to no tiesībsarga rīcībā pieejamās informācijas nav pamata uzskatīt, ka tiesa katrā konkrētā gadījumā izvērtē, vai uz aplokšnes norādāms vai nav norādāms ieslodzītās personas personas kods.

Izvērtējot pārbaudes lietas materiālos iegūto informāciju un spēkā esošo normatīvo regulējumu, secinu, ka ieslodzījuma vieta var identificēt korespondences adresātu, saņemot no nosūtītāja mazāka apjoma personas datus – vārdu, uzvārdu, dzimšanas datumu, mēnesi un gadu. Tādējādi netiktu ierobežota ieslodzītās personas saziņa ar tiesu, vienlaikus aizsargājot personas datus no nepamatotas izpaušanas citām personām. Arī Administratīvā apgabaltiesa 2019.gada 11.oktobra spriedumā lietā Nr.A420285918 atzina, ka personas dzimšanas datums ir personas dati, tomēr tie nav tādi dati, lai to izpaušana ierobežotā personu lokā – ieslodzījuma vietā – radītu būtisku pieteicēja tiesību uz privāto dzīvi aizskārumu.

Var piekrist Pārvaldei un Tieslietu ministrijai, ka nereti ieslodzījuma vietai var būt nepieciešams iegūt informāciju, kas ļautu ieslodzīto personu nepārprotami identificēt, piemēram, ja ieslodzījuma vietā sodu izcieš personas ar vienādu vārdu un uzvārdu. Taču jau šobrīd praksē, kad nav iespējas nepārprotami identificēt korespondences adresātu, ieslodzījuma vietas atbildīgā persona sazinās ar vēstules sagatavotāju un pieprasa papildus trūkstošo informāciju. Šāda praksē nostiprinājusies kārtība nodrošina to, ka datu pārzinis apstrādā personas datus atbilstoši datu minimizēšanas principam.

Ievērojot iepriekš minēto, secinu, ka personas koda norādīšana uz vēstules aplokšnes, kas adresēta ieslodzītajai personai, nenodrošina no Regulas izrietošā datu minimizēšanas principa ievērošanu.

10. Lai izvērtētu, vai tiesas rīcība, norādot uz vēstules aplokšnes Jūsu personas kodu, bija pretrunā Satversmes 96.pantā nostiprinātajām pamattiesībām, nepieciešams izvērtēt, kādas nelabvēlīgas sekas ir Jums iestājušās konkrētajā gadījumā.

No pārbaudes lietas materiāliem izriet, ka uz vēstules norādītā informācija bija vizuāli redzama tiesu darbiniekam, kurš bija atbildīgs par tās noformēšanu. Vēršu Jūsu uzmanību uz to, ka tiesa norādītajā situācijā ir Jūsu personas datu apstrādes pārzinis. Līdz ar to ir pašsaprotams, ka attiecīgā informācija ir pieejama minētajam pārzinim.

Saskaņā ar Kurzemes rajona tiesas sniegto informāciju darbiniekam, kurš nogādāja atbildi uz Liepājas cietumu, un Liepājas cietuma darbiniekam, kurš saņēma sūtījumu, bija redzama tikai informācija, ka sūtījums ir paredzēts Jums Liepājas cietumā, citi personas dati

¹¹ Personas dati ir adekvāti, atbilstīgi un ietver tikai to, kas nepieciešams to apstrādes nolūkos (“datu minimizēšana”)

¹² sk. Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas (EDAK) vadlīniju Nr.4/2019 19.lpp. Pieejams: https://edpb.europa.eu/sites/default/files/consultation/edpb_guidelines_201904_dataprotection_by_design_and_by_default.pdf

nebija redzami. Tiesībsarga rīcībā nav informācija par to, ka Jums adresēto aploksni, kas bija ievietota atsevišķā slēgtā aploksnē, redzēja personas, kuras neveica atbilstošas darbības, lai Jūs saņemtu tiesas sniegto atbildi. Līdz ar to konkrētajā gadījumā vēstules aploksne, uz kuras bija norādīts Jūsu personas kods, bija pieejams tiesas atbildīgajam darbiniekam, kurš to sagatavoja, un ieslodzījuma vietas darbiniekam vai darbiniekiem, kuri to saņēma un Jums nodeva. Turklāt ņemams vērā apsvērums, ka Pārvaldes nodarbinātie ir apliecinājuši, ka dienesta gaitā (darba tiesisko attiecību laikā) iegūto informāciju viņi neizpauž arī pēc darba tiesisko attiecību pārtraukšanas.¹³

Ņemot vērā iepriekš minēto, konkrētajā gadījumā Jūsu personas kodu apstrādāja skaitliski neliels personu loks, kuri bija attiecīgo institūciju darbinieki un kuriem iestātos atbildība gadījumā, ja viņi izpaustu iegūto informāciju. **Tādējādi secinu, ka Jums nav iestājušās neatgriezeniskas nelabvēlīgas sekas, kas būtiski aizskārušas Jums Satversmes 96.pantā nostiprinātās tiesības uz privāto dzīvi.**

Informēju, ka par atzinumā konstatēto nepilnību – tiesu praksi norādīt ieslodzītās personas pilnu personas kodu uz viņai adresētās vēstules aploksnēs – vērsīšos atbildīgajās institūcijās, lai aicinātu rast tai risinājumu un novērst šādas prakses turpmāku īstenošanu.

Ar šo atzinumu pārbaudes lieta tiek pabeigta.

Ar cieņu
tiesībsargs

Juris Jansons

---

¹³ sk. Pārvaldes viedokli pārbaudes lietas materiālos